

εγείρει ἡμᾶς ἐκ τοῦ λέκτρου, τούτέστιν ἐκ τῆς κλίνης. Ἄν ἡ λέξις ἔχη σχέσιν πρὸς τὸ ἡλεκτωρ καὶ ἡλεκτρον ἐξ ἀνάγκης υποτίθεται ὅτι δι' αὐτοῦ ἐδήλουν οἱ Ἕλληνες τὸ ζῶον τὸ ἔχον λάμποντας, πυρῶν δεισὶ ἀφθαλμούς.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἀνομασιῶν τοῦ ἀλέκτορος. Ἀλλὰ πῶς ὁ ἀλέκτωρ ἠνολογικὸν μετεμορφώθη εἰς πτηνόν; Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ὡς ἐπλασαν ὅτι ἡ Φιλὸν μήλα μετεμορφώθη εἰς χελιδόνα, ἢ Πρόκνη εἰς ἀπδόνα καὶ ὁ Τηρέως εἰς ἐποπία (Τζαλαπτερινόν) ὡς ἐμυθολόγουν ὅτι ἡ Ἀλκυὼν μετεμορφώθη εἰς τὸ ὁμώνυμον πτηνόν καὶ ὁ Κηφύς εἰς τὸ θαλάσσιον πτηνόν τὴν κολυμβίδα ὡς καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν πτηνῶν ἡρέσκοντο πλάττοντες ὅτι ἐξ ἀνθρώπων ἐγένοντο τοιαῦτα, οὕτω καὶ περὶ τοῦ ἀλέκτορος ἐμυθολόγησαν ὅτι ὁν λογικὸν πρότερον ὢν μετεμορφώθη εἰς τὸ ὁμώνυμον πτηνόν ὑπὸ τοῦ Ἀρεως, ὅστις ἐτιμώρησεν οὕτως αὐτόν, διότι ταχθεὶς ποτε νὰ μὲν ἄγρυπνος φύλαξ καὶ νυστάξας ἐκοιμήθη. Ὁ ἀλέκτωρ ἔκτοτε παθὼν καὶ φοβούμενος τὸν κύριον αὐτοῦ μένει καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἀγρυπνῶν καὶ ἐγρηγορῶς καὶ καθ' ἑκάστην ὥραν κράζων, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὴν πρωΐαν. Τούτο, ὡς εἴδομεν, δηλοῖ καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα του, ἐμφαίνον τὸ μὴ κοιμώμενον, τὸ ἐγρηγορῶς ζῶον.

[Ἔπεται συνέχεια.]

Κύρις συντάκτα τῆς «Ἀθηναίδος».

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς Α'. Αὐγούστου τοῦ ε. ε. τῆς ἐξαιρέτου καὶ κοινωφελούς ἐφημερίδος ταύτης ἐν σελίδι 149 ἐν τοῖς ποικίλοις ἀναφέρετε ὅτι «παρὰ διακεκριμένου ἱατροῦ συγίσταται εἰς τοὺς λουομένους ἡ ἐμφραξίς διὰ βάμβακος τῶν ὡτρών διότι παρετηρήθη ὅτι ἐν θεραπευτηρίῳ τῶν ὡτρών ἐκατοστάδες κάθε ἐποχὴν ἐπισκέπτονται τὸ κατάστημα βλαφθέντες ἐκ τῶν λουτρῶν».

Τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι νέα παρατήρησις, καὶ ἀναρμοδίως θεωρεῖτε ὡς ἴδιον τοῦ διακεκριμένου εὐρωπαίου ἱατροῦ διότι καλῶς ἐγνώριζον τοῦτο οἱ ἀρχαῖοι ὁ πρῶν καθηγῆτης τῆς ἱατρικῆς κύριος Πύρλας ἐν τινι ἄρθρῳ περὶ θαλασσιῶν λουτρῶν δημοσιευθέντι ἐν τῇ ἐφημερίδι τὸ «Μέλλον» μεταξύ πολλῶν σπουδαίων παρατηρήσεων λέγει ὅτι «οἱ ποιούντες θαλάσσια λουτρά πρέπει νὰ προσέχωσι ἵνα μὴ ἐν τοῖς ὡτρὶν ἐμμερῇ ὕδωρ διότι βλάβη ἐκ τούτου τῇ ἀκοῇ ἐπιγίνεται». Τοῦτο δὲ ἀναφέρει καὶ ὁ ἀρχαῖος ἱατρός Ἀγαθίνος εἰς τὰ περὶ λουτρῶν ἀναφερόμενα αὐτοῦ παρὰ τοῦ Ὀριδασίου.

Εἰς τῶν συνδρομητῶν.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἡ ἐλαία ἐφύτευθη ἐν Κελλιφορνίᾳ καὶ τῇ μεσημβρινῇ Καρολίνῃ μετ' ἐπιτυχίας, οὐχὶ ὁμοῦ καὶ πρὸς παραγωγὴν προϊόντος χάριν ἐμπορίας. Τὰ ὑπουργεῖον ὅμως τῆς Γεωργίας ἐν Ἀμερικῇ παροτρύνει εἰς τὴν φύτευσιν τῆς ἐλαίας ὡς μέρους τῆς ἀμερικανικῆς παραγωγῆς. Ἐξέδωκε μάλιστα καὶ ἐντύπους ὁδηγίας πρὸς καλλιέργειάν τοῦ δένδρου τούτου ἐκ τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλλάς πορίζεται τὸ ἐν τρίτον τῶν εἰσοδημάτων τῆς.

* * * Καὶ ἡ παραγωγὴ μετάξης ἤρξατο ἐπιδωκομένη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1876, ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς Ἀλάσκας. Διὰ τί λέγουσιν οἱ ἀμερικανοὶ τὰ 6.000.000 δολλάρια τὰ ὅποια δίδουν εἰς τὴν εἰσαγομένην μετάξαν νὰ μὴ τὰ ὠρῆται ὁ τόπος. Κατὰλληλος γὰρ πρὸς φύτευσιν μωρεῶν ἀγοράζεται ἀντὶ 4 ἕως 20 δολλάρων τὸ ἄκρον (2 3/4 στρέμματα) καὶ ἄγροι μέχρις εἰκοσιν ἄκρων ἢ καὶ διγλωττερον δύνανται νὰ δίδωσιν ἐργασίαν καὶ διατήρησιν εἰς ὀλοκληρὸν οἰογένησαν.

* * * Ἀνταποκριτὴς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος γράφει ἐκ Κύπρου ὅτι διεραγνέως Ἑλλήν γινώσκων τὴν Ἀγγλικὴν ἐξήτησεν παρ' αὐτοῦ 10 σελ. τὴν ἡμέραν καὶ τὴν τροφήν καὶ κατοικίαν του. Ἡ ἀπαίτησις ἐφάνη εἰς τὸν Ἀγγλον ὑπερβολικὴ καὶ δὲν τὸν ἔλαβεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του.

* * * Δι' ἐν δωμάτιον μικρὸν καὶ στενόχωρον μὲ μίαν κλίνην καὶ οὐδὲν ἕτερον ἐπιπλόν ἐν Ἀδρνακί ἐξήτηθῃ ἐνοίκιον ἐξ σελλινία τὴν ἡμέραν.

* * * Τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἀδάμαντων τῆς πρώην βασιλείας τῆς Ἰσπανίας Ἰσαβέλλας ἀπέφερε πῶσον τριῶν καὶ ἡμίσεως ἑκατομ. φράγκων. Οἱ ἀδάμαντες ἐνὸς διαστήματος μόνον ἠγοράσθησαν παρὰ διαφόρων ἀντὶ τοῦ ποσοῦ 166,615 φρ.

* * * Ἡ Ἱερουσαλὴμ ἔχει ἐν συνόλῳ κατοίκους Ἰουδαίους περὶ τὰς 13,000, ἧτοι περὶ τὸ τρίτον ὀλοκληροῦ τοῦ πληθυσμοῦ.

* * * Σιδηρὸς ὁδὸς ῥομῶς περὶ τὴν γῆν. Ἀμερικανικὴ τις ἐφημερίς προτείνει σχέδιον σιδηροδρόμου, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ συνδεῖτο ὁ παλαιὸς πρὸς τὸν νέον κόσμον, οὕτω δὲ θ' ἀπεφεύγοντο πάντες οἱ κινδύνοι τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Ὁ σιδηροδρόμος οὗτος θὰ ἦγοι τὴν ἀμερικανικὴν ἡπειρον πρὸς τὴν Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην σιδηροδρόμος ἐκ Βασιγκτῶνος εἰς Περσέπολιν, μὲ μόνον διάστημα 40 μιλίων ὕδατος μεταξύ τῶν δύο τούτων μεγάλων πόλεων τοῦ νέου καὶ ἀρχαίου κόσμου, ὅπερ θὰ ἦτο ἡ ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου ὁ «Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας» ἐπὶ τῆς ἀμερικανικῆς ἡπείρου μέχρι τοῦ «Ἀνατολικοῦ ἀκρωτηρίου» ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς κατευθεῖαν ἀπέναντι τὸ ἐν τοῦ ἑτέρου. Τὸ διάστημα τοῦτο εἶναι περίπου ὅσον καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ Δόβερ εἰς Κάλαι. Ἐὰν ἡ μεγάλη αὕτη ὁδὸς ἔκοντο νὰ κατασκευασθῇ ὁ κινδυνὸς τοῦ Συελλώδους Ἀτλαντικοῦ θ' ἀπεφεύγετο, καὶ ἐκατοντάδες χιλιάδων ἀνθρώπων καὶ γυναικῶν καὶ παιδῶν ἐτησίως θὰ ἐσώζοντο, ὡς καὶ ἐκατοντάρια περιουσίας.

Λόσις Αἰτίγματος ΙΑ'

Ίδρωσι—ὕδωρ.

Ἔλυσαν δ' αὐτὸ οἱ κκ. Γ. Α. Γρηγοριάδης καὶ ὁ καλὸς στοιχειοθέτης τῆς «Ἀθηναίδος» Ἀνδρέας Λαδιανός.

Λόσις Γρίφου 7.

Ε—ρις—Κε—σι—μυ—ον—τα—μυς—η—τα

Ἔρις καὶ ἀσυμφωνία μυστὰ.

Ἔλυσαν δ' αὐτὸν οἱ κκ. Κωνσ. Γ. Χρηστοφῆς, Δ. Ρωμυλίδης καὶ Γ. Α. Γρηγοριάδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΒ'.

Μὲ τὰ πρῶτά μου τὰ δύο

μίαν νῆσον σχηματίζω,

νῆσον ἡρωικωτάτην.

Ἐπαρχίαν μὲ τὰ ἄλλα

δύο μου προσδιορίζω

τῆς Τουρκίας ἐγγυτάτην.

Ἐν συνόλῳ εἶμαι νῆσος

ὅχι στεῖρα σοφῶν νόων

ἀλλὰ ἄγονος ἡρώων.

Γ. Α. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ.